

21

7

COTIDIAN INDEPENDENT • SIBIU

Anul II
Nr. 62
(CCIL)
Simbătă
2
martie
1991
3 lei

Ceașescu din noi

A trecut mai mult de un an de zile de la dispariția lui, și totuși el „trăiește” în mulți dintre noi. Neputința de a conduce moral, intoleranța și suspiciunea din orgoliu sînt moșteniri ceașiste care ne duc spre dezastru. Oricît ar fi de mic grupul de oameni implicați într-o activitate oarecare sau discuție, lipsa exercițiului democratic (inclusiv a celor care exercită puterea), a dialogului bazat pe respect reciproc continuă să marcheze nefast societatea românească. Acum, cînd se încearcă asanarea socială de mentalități și practici ceașiste, îl descoperim în mod evident pe cel care ajunsese să creadă într-adevăr că este cel mai iubit. Sicofanții și delatorii l-au înconjurat, i-au prins slăbiciunea pentru „beția de cuvinte” și l-au îndepărtat tot mai mult de interesul național. Fără să ne dăm seama am devenit intoleranți ca el și suspicioși ca el. Nu vrem să acceptăm idei, pe care nu le înțelegem, numai pentru că nu sînt ale noastre, căutăm să demonstrăm interlocutorului că nu are dreptate, fără a găsi noi înșine soluții, vina o poartă totdeauna alții, interesul personal primează în fața celui social iar în fața necunoscutului ne ascundem propria noastră ignoranță.

Societatea românească este bolnavă de ceașism, semne de însănătoșire nu se întrevăd, iar timpul trece. Viața fiecărui individ devine un joc de-a baba oarba cu propriul lui destin. Noi ne facem că nu-l intuim, el se face că nu ne găsește. Ocolim răspunsuri la întrebări finale, pentru că ne este frică, în fond, de deznodămînt. Ceașescu a murit fiind sigur că dreptatea e de parte lui, dar a murit. Tragic mi se pare faptul că nu a dat socoteală pentru răul făcut unei istorii. Răzbu-narea lui se simte în fiecare om care nu vrea să trăiască demn și preferă să moară încet, pentru că el dorea să nu gîndim, ori asta înseamnă somnul rațiunii. Ceașescu a fost „CREAT” de un popor ce a urmărit neputincios (din fire?) zămislirea lui.

E suficient mormîntul lui Ceașescu pentru a justifica slăbiciunile societății românești postdictatoriale? Mi se pare că nu, ar fi o lășitate să credem asta, pentru care generațiile viitoare nu ne vor ierta.

Dorin TEODORESCU

CUGETUL ZILEI

A gîndi e, fără îndoială, o chestiune de demnitate și curaj, dar e și singurul mijloc de a ne revolta împotriva morții.

OCTAVIAN PALER

Domnule Răzvan Theodorescu

Mă numesc Gross Petru, nu fac parte din nici o formațiune politică și sînt de naționalitate germană. N-am fost membru de partid, și întotdeauna am slujit cu credință interesele acestei țări. Țin să vă mai spun că n-am dorit niciodată să emigrez — cu toate că am avut motive întemeiate de-a face acest lucru. Toți strămoșii mei se odihnesc în acest pămînt românesc. Însă prin „încurajarea” dvs. probabil că eu mă voi odihni în pămînt străin. În seara zilei de 3.02.1991 am asistat în cadrul programului „Actualități” la proiectul dvs. de emiteră a emisiunilor minorităților naționale. De asemenea ați decis suspendarea emisiunii „Puncte de vedere”. Asta înseamnă că în sfîrșit vom ajunge la mult dorita „liniște” pe care mereu o invocă președintele Ion Iliescu. Da, domnule Theodorescu, prin suspendarea acestei emisiuni veți contribui din plin atît la liniștea președintelui Iliescu cît și a formațiunii de guvernămînt. Să vedem cine mai îndrăznește acum să vă tulbure mult dorita liniște? Căci acum puteți sta liniștit în confortabilul dvs. fotoliu de la etajul XI al RTV — sînteți în deplin consens cu domnul Iliescu și restul trandafirului! Mai rămîne să puneți o „vorbă” și pentru „o anumită parte a presei”. Căci această „anumită parte a presei” este totuși o sursă de neliniște, nu? Și nu pare deloc să țină seama de atît

de mult dorita dvs. liniște... Așadar vă aștept să vă aduceți marea dumnea-voastră contribuție și la alte suspendări. Căci liniștea dvs. și a președintelui Iliescu trebuie să fie mai presus decît dorința destabilizatoare a celor care doresc să afle în sfîrșit cine a tras în noi după 22 decembrie 1989 și mai ales în ce scop!

Revenind la faptul că ați decis ciuntirea emisiunilor în limba germană și maghiară, vă rog să nu uitați un lucru: această ciuntire e o ciuntire a însăși drepturilor omului! Să fie doar o simplă coincidență faptul că ați anunțat intențiile dvs. abia la două zile după ce domnul prim ministru Petre Roman asigură Consiliul Europei că în România drepturile minorităților sînt pe deplin respectate și vor fi chiar îmbunătățite? Oare la astfel de „îmbunătățiri” s-a referit domnul prim-ministru? Să știți, domnule Theodorescu, atunci germanii n-au fost niciodată o etnie destabilizatoare. Veniți odată la noi, în Sibiu, întrebați locuitorii acestui oraș: cine sînt cei mai buni zidari, zugravi, timplari... Majoritatea vă vor răspunde: sași! Da, domnule Theodorescu, pe sașul transilvănean nu l-a interesat niciodată să facă politică ci l-a interesat să muncească pentru a-și oferi lui și familiei sale o viață cît mai demnă și un trai cît mai civilizat. Emisiunea în limba germană a fost întotdeauna o emisiune cul-

turală, socială și de informare. Ea a fost vizionată și de foarte, foarte mulți români. Prin această emisiune toți locuitorii acestei țări au putut cunoaște viața și cultura noastră. Fiecare știa că vinerea, timp de 2 ore prin intermediul acestei emisiuni, putea fi în mijlocul alor săi. Și chiar dacă mulți sași au plecat (oare de ce, domnule Theodorescu?) noi, cei ce am decis după Revoluția din decembrie '89 să rămînem totuși pe acest pămînt românesc, am fi dorit ca măcar prin intermediul celor 2 ore săptămînal să ne simțim cu adevărat acasă. Însă probabil că dvs. nu sînteți de acord cu faptul că locul nostru este aici, în această sfîntă țară numită ROMÂNIA! Probabil că dvs. sînteți convins că țara asta nu mai are nevoie de țărani, meseriași, intelectuali, sași...

Noi vă mulțumim domnule Theodorescu, vă mulțumim pentru „marea” dvs. contribuție de-a ne determina să alegem totuși calea exilului. Dacă nu cu mult timp în urmă, domnul ministru de interne Doru Viorel Ursu afirma la Viena că nimeni nu emigrează din România din motive politice, iată că dvs. ați reușit să infirmați acest lucru. Păcat că nu mai trăiește Ceașescu pentru a vă conferi Ordinul Muncii cl. I. L-ați fi meritat pe deplin!

Gross PETRE

DIN SUMAR:

- Cultura sibiană — pag. 2
- Cristian Florea, la Sibiu — pag. 2
- Evenimen la Universitate — pag. 3
- Morala creștină — pag. 3
- Epigrame — pag. 3
- Mapamond — pag. 4
- Scorpionul — pag. 4
- Rebus — pag. 4

CULTURA SIBIANĂ

Constatăm din ce în ce mai îngrijorați că Sibiu, cu tradiții bogate în activități sociale și culturale, este cuprins de febra reformei economice, dar prea puțin de cea a revitalizării laturii spirituale a existenței sale. Într-un oraș în care există o Universitate, Biblioteca „ASTRA”, Filarmonica, teatre, Muzeul (de notorietate europeană) „Brukenthal”, evenimentele datorate de tonus spiritual sînt palide și nu pot fi, astfel, semnificative. Oamenii de cultură ai orașului nostru nu-și fac cunoscută prezența în măsura în care este nevoie de ea, acum cînd trăim zilele de după coșmarul comunist. Atunci totul parea scuizabil datorită politicii anticulturale, antiprofesionalismului unor corifei de ocazie. „Cîntarea României” pe toate vocile oportunităților acoperea, prin volum, adevărate valori. Refularea omului de cultură era determinată de tentaculele totalitarismului po-

litic.

Începînd de anul trecut, nevoia prezenței lor, a celor cu talent și har, s-a făcut simțită odată cu noua conjunctură socială creată, e adevărat, mult mai brusc decît s-ar fi așteptat cel mai optimist dintre noi.

„Fenomenul străzii”, pe parcursul anului 1990, ar fi avut un efect benefic, poate, dacă ar fi antrenat personalități culturale. Poate, prezența lor ar fi transformat „Piața Mare” într-o „Mare Agora”, în care discursurile, mai puțin patetice, dar mai profunde, pe subiecte de actualitate, ar fi contribuit la lămurirea multora dintre cei speriați de bibliotecă. Unde sînt profesorii? Unde sînt învățătorii și păstoriile sufletelor noastre din biserici? — se întrebau mulți care doreau să asculte oameni cu credibilitate. Unde sînt studenții? — ne întrebăm și astăzi.

Dacă anul trecut, violența „hrănită” de for-

te oculte (oare?) a invadat pînă și străzile orașului nostru, recunoscut altădată ca un bun păstrător de obiceiuri civilizate, i-a împiedicat, pe cei care au făcut din studiu un mod de a fi, să iasă în față (puținele excepții, nu infirmă argumentația), anul acesta oare ce fac? Sînt atît de mulțumiți de originalitatea societății noastre încît nu pot decît „să-și vadă de treabă”?

Astăzi, cînd se pune temelia mult doritei societăți democratice, cum consideră profesorii, inginerii, economiștii, juriștii, sociologii, artiștii, datorită de a provoca și a întreține un dialog social cu problematici de la agricultură și tradiții pînă la Constituția românească (să nu uităm că am avut una, model pentru acele timpuri), pentru a schimba în bine ceea ce numim acum nivelul coborît de percepție social-politică și de civilizație al poporului român?

Arta fotografică, ieri și azi

Nu este vorba, în continuare, despre ce-a fost și ce este arta fotografică. De peste o sută de ani, aparatul prin care omul sfidează moartea și-a cîștigat locul său în conștiința umană, dovedindu-și odată cu evoluția sa tehnică potențele artistice, educative și civilizatorii.

Nu este vorba, în continuare, despre arta fotografică ca o completare a cărților ce aduc lumea în casa omului, incitînd la descoperirea ei. Unii au spus demult că „universul este ca o carte din care n-ai citit decît prima pagină dacă nu ți-ai văzut decît propria țară.”

Este vorba despre pasiunea pentru arta fotografică. Despre fotoclubul „ORIZONT” din Sibiu. S-a înființat în 1973 și a reușit prin participări internaționale să obțină premii ca „TROFEUL DE AUR” în Hong Kong, „MEDALIA DE AUR” în Malaysia, medaliile FIAP în Franța, Spania și alte multe țări. Clubul a organizat Saloane Internaționale, la Sibiu, în 1982, 1985 și 1990.

D-l prof. Gheorghe Lăzăroiu, președintele clubului, ne-a relatat că, deși activiștii partidului comunist făceau alergie la cultură, iar aprobările veneau de la Cabinetul 2, ideea concurenței pe plan național îi determina să sprijine financiar activitățile clubului. Nici un artist fotograf nu a primit, însă, aprobarea de-a

merge la expoziții în Europa de vest, America sau alte continente, deși unii dețin premii internaționale: Fred Nuss, Mircea Agabrian și alții.

În noua situație creată după decembrie 1989, din păcate, clubul nu a simțit nici un interes din partea unor instituții, în afara Inspectoratului de Cultură al județului, în sprijinul financiar. Mai mult, datorită neonorării unor promisiuni făcute, clubul a avut un deficit de 150 000 lei. Problema nr. 1, în momentul de față, este a sediului. Din acest motiv, toate materialele sînt depozitate într-un grup social și în casa președintelui clubului. D-l prof. Lăzăroiu consideră că Prefectura este datorată să sprijine clubul în obținerea unui spațiu, avînd în vedere faptul că „ORIZONT”-ul l-a avut dar, la solicitarea fostei conduceri provizorii (CPUN) l-a cedat, fiind dat afară din sediul primit ulterior. Dacă nu se rezolvă această problemă, va fi pusă sub semnul întrebării organizarea Salonului Internațional din 1992.

Concluzia artistului (prof. Ghe. Lăzăroiu) vine imediat: „astăzi, începînd cu individul și terminînd cu organele de stat, există preocupări spre venituri mari și imediate, pierzîndu-se din vedere aspectele legate de viața culturală. E bine să nu uităm: o societate fără cultură este sortită pieirii.”

Un alt român, chiar sibian de baștină, se reîntoarce în țară cu gânduri nobile pentru compatrioții lui. Plecat din 1977, Cristian Florea s-a stabilit în Germania. În prezent este șeful unei orchestre de cameră ce-i poartă numele, răspunde la solicitări dirijorale și organizează turnee. Are angajamente în marile orașe muzicale din lume: München, Zürich, Amsterdam, Paris, Roma, New York, Los Angeles, Tokyo.

Tineretea nu l-a împiedicat să acumuleze experiență, iar talentul l-a semnat contractele. Venirea în Sibiu are, evident,

Muzicianul CRISTIAN FLOREA la Sibiu

o motivație sentimentală în plus față de participarea la concertele date prin țară. Poate, la Chișinău un sentiment aparte să-l fi încercat.

Este optimist, chiar dacă nemulțumirea față de condițiile în care „trăiește” Filarmonica sibiană o ascunde cu greutate. Ca tot românul venit de „sus” intră greu în rezonanță cu confrății marcați de traiul în lagărul (la propriu) comunist. Seninătatea figurii și optimismul debordant sînt în contrast flagrant cu „elementul autohton”.

„Fac și eu ce pot.” Ce anume? A înlesnit un turneu în Spania al orchestrei de cameră a Filarmonicii sibiane, pentru că „reîntrearea în Europa (după 45 de ani — n.n.) se face prin perfecționare, în contact nemijlocit cu țările dezvoltate economic”, iar „las’ că merge și așa” trebuie scos din vocabular. România trebuie să-și dea seama de libertatea cîștigată și să aprecieze la justa valoare capitalul uman pe care îl deține.

„Aveți un gînd pentru românii de acasă, d-le Cristian Florea?” „Da. Chiar două: fără muzică o societate este săracă și, îi rog SĂ SE POARTE MAI FRUMOS UNII CU ALȚII”.

Filarmonica din Sibiu, un nou început

Prin amabilitatea d-lui prof. Toma Tohati, am aflat cîteva informații, deloc îmbucurătoare, despre situația în care se află Filarmonica din orașul nostru, cea care, cu peste 20 de ani în urmă, deținea un rol important în viața culturală a Sibiului. Mi-aduc aminte de concerte lectii, cînd copiii li se descifra vraya muzicii, ocazii în care Mozart, Beethoven, Haydn, Schubert sau alți titani ai creației muzicale universale aduceau în suferințele auditoriului speranța atingerii sublimului divin.

Astăzi, prin pensionări sau plecări definitive din țară (toți instrumentiștii germani, unii dintre ei, de mare talent, au plecat anul trecut în RFG) orchestra simfonică s-a micșorat cu 19 persoane. Alții au plecat în țară și străinătate, încheind contracte avantajoase. Puținele angajări făcute nu au acoperit unele compartimente, cum ar fi cel al suflătorilor în instrumente de alamă. Clădirea Filarmonicii, în care au concertat nume celebre ale muzicii simfonice, nu a fost renovată de ani de zile, repetițiile se fac în frig, iar unele instrumente sînt vechi de zeci de ani. Este curios pentru o instituție bugetară, acum, cînd în fruntea Ministerului Culturii se află unul dintre cei mai valoroși intelectuali români, Andrei Pleșu, care nu a încorsetat, prin sarcini sau obligații, activitatea ei. Înseamnă că undeva, mai aproape de noi, poate chiar în administrația Filarmonicii, niște „roțițe” nu merg în spiritul vremii.

Nemulțumirile artiștilor muzicieni sînt legate și de actuala sală a Teatrului de Stat, total necorespunzătoare față de exigențele activității muzicale de performanță. În acest sens, este de neînteles de ce nu au început lucrările de renovare a sălii „THALIA”, pentru care există bani și proiect, dar nu și interes.

Este cunoscută ideea că nu poate înflori cultura în lipsa banilor. Săliile aproape goale dovedesc starea financiară precară a populației ce nu poate suporta costul actului artistic.

Trăim vremuri deosebit de grele, în care se războiește a-nii cînd am „înghițit” minciuna unei false prosperități. De rapiditatea restructurării economice, în vederea eficientizării ei, depinde situația materială a omului, de aceea depinde încurajarea actelor culturale — impulsuri de vitalitate pentru întreaga societate.

„Ultimele știri”

La cinematograful ARTA rulează numai săptămîna aceasta filmul american „ULTIMELE ȘTIRI”. Scenariul, producția și regia James L. Brooks.

Nu cumva să pierdeți acest film. Este mai mult decît o lecție, mai mult decît o peliculă despre profesionalism făcută de profesioniști, mai mult decît o poveste de dragoste petrecută în lumea atît de stranie și de fascinantă a televiziunii în SUA. Căci nu e doar povestea unei femei extrem de inteligente și a unui regizor infernal de bun. Este o lecție deschisă despre maximum de fantezie și eficacitate condensate în minimum de timp. Emisiunea de actualități a cărei regie de transmisie o asigură protagonista filmului ne este dezvăluită cu lux de amănunte în întimitatea ei măreție ei. Devinim părtași. Și rămînem cu gura căscată. O formidabilă mașină de luptă cu inerția, capabilă să facă față oricărei situații. Chiar și aceleia, limită, a concedierilor masive în propria-i structură. Chiar și covîrșitoare ei magnificențe.

O lume nouă, cum este te-

leviziunea, care consemnează istoria contemporană a Lumii Noi.

Ovidiu TOMULEȚIU

Pagină
realizată de:
**Dorin
TEODORESCU**
Foto:
**Radu
DUMITRU**

Sibiul etern

Oameni celebri

● Celebrul violonist Paganini, ieșind dintr-un restaurant parizian, s-a urcat într-o trăsură și i-a spus vizitiului să-l ducă la hotel. Cînd a ajuns la destinație, vizitiul, care îl recunoscuse pe marele virtuoz, i-a cerut să-i plătească 50 de franci.

— Cum 50 de franci? a exclamat Paganini. Este un adevărat scandal!

— Dv. cîntați pe o singură coardă și primiți pentru asta 5 000 de franci pe seară. Aveți de unde plăti.

— Poftim atunci 10 franci. Și acum te rog să mă plimbi pe o singură roată. Atunci am să-ți dau restul de 40 de franci

Eveniment la Universitate

Evenimentul s-a desfășurat într-o atmosferă intimă și destinsă, presărată pe ici pe colo, cu o groază de bunătăți frumos aranjate pe mese: ruladă cu ciuperci, prăjituri cu frișcă, chec, cozonac, șampanie, cafea, sa-louri, suflor de cașcaval, friptură, doboș, tort de frișcă, salată de fructe. El se constituie într-o inaugurare sărbătorească a spațiului devenit disponibil pentru desfășurarea cursurilor facultăților de Litere, Drept și Istorie — Antropologie. Prin aceasta se marchează și începutul primăverii cu celebrarea zilei de 1 Martie și a Mărtisorului. Se deschide astfel și seria unor manifestări culturale care pe viitor vor fi patronate de catedrele susmenționate.

Până la finele semestrului I cursurile Facultății de Litere s-au desfășurat în clădirea centrală de pe B-dul Victoriei nr. 3—5 în condiții mai mult sau mai puțin de provizorat. Ca urmare a multiplelor solicitări făcute Primăriei și Prefecturii s-a ajuns la

soluția punerii la dispoziție pentru aceste facultăți a unui corp din clădirea Liceului Pedagogic nr. 34, unde se desfășoară cursurile începând cu sfârșitul semestrului I. După lucrări intense de reamenajare a spațiului s-a facilitat în cele din urmă darea în folosință a acestui cadru. Am putut constata munca depusă pentru a imprima un stil academic sălilor de curs, cabinetelor, bibliotecilor, arhivei și coridoarelor. Nota generală degajată de ambianță a fost cea de intimitate, în care sperăm ca studenții să petreacă momente unice într-ale spiritului și comunității interumane.

Au fost invitați la ceremonie dl. Peter Finger, consul german la Sibiu, precum și doamna Gagy Cooperman, atașat cultural american. Deasemenea, decanii celorlalte facultăți și personalități culturale ale urbei noastre.

Lucian FILIP

Cartuș Puloverul primului ministru

„Tifras”, prim-ministru avem, tânăr-tânăr, frumos-frumos, deștept-deștept, e drept că se trage din alte neamuri, da' acum e de-al nostru, „RUMENO”, cum ar zice bunică lui. Cum să nu-l iubească femeile când, el, viteazul, a fost pe tanc, a vorbit de la balconul cu pricina, a participat la ședința de împărțire a ciolanului și cuvânta așa frumos în toate limbile vorbite și fluierate. Doamne ferește!, nu-l critic, îl ADMIR. Ce n-a făcut el pentru noi? Ce nu a reușit ceașescu și...

Dar nu despre asta vroiam să vă spun, altceva mă-ndeamnă să-mi amintesc de primul ministru, de vremea în care, tânăr șarmant, într-un pulover devenit istoric, cu un pachet de țigări TOP alături, ne povestește că țigări din astea nu vom mai fuma. Este drept, nu mai prea sînt. Am fost sufocați cu țigări din import, scumpe-scumpe.

Toate astea nu au nici o legătură cu puloverul primului-ministru, de care probabil și dînsul a uitat. Astăzi îi putem privi liber la televiziune multe costume pe care le schimbă zilnic de parcă ar fi... și de parcă femeile nu l-ar iubi altfel.

Dan Ioan BOGDAN

Casele roz

Săptămîna asta a fost vernisajul expoziției de pictură a lui Mirel Bucur, în sala Uniunii Medicale. Un critic de artă mi-a prezentat exponatele. Peisajele sînt bine construite, începute din față (unde de obicei sînt plasate grupuri de case) spre fundal. Multe dintre ele sînt foarte reușite. Ele sînt latura forte a lui Mirel. Superbe, în peisaj de iarnă, casele roz! Florile sînt surprinse în interior.

Expoziția, în ansamblul ei, este rodul unei sensibilități evidente. O pace arcadiană efluiază din lucrări.

Scufundat în acest calm, mi-a fugit gîndul la expoziția din această iarnă a altui pictor sibian, E. Bărdas: cită combustie a socialului! Un clivaj interior, exteriorizat în altă tehnică desigur, care amintește de capriciile lui Goya. Aceleași timpuri, alte sensibilități și alte opere. Diversitatea este de fapt bogăție.

Ion UNGUREANU

OMNES

- În învățămînt criza de personal calificat este acută. Mai ales ca urmare a efectelor electorale de pensionare. Sînt deja comasate două clase la un învățător sau la un maistru. Gălgăie în clasă. Faceți liniște, vă rog.
- În unele licee, orele de

practică nu se fac. Pe ce bază sînt notați elevii și pe ce bază se iau salariile?

• Ceașescu avea dreptate cînd spunea că la noi au fost deja aplicate reformele pe care se sceme (de la Brucan citire: termen politicologic) Gorbaciov să le introducă în Uniunea Sovietică. Perestroica (în rusește restructurare, reconstrucție): din ceea ce preluase, aproape tot, restructurase, conform programelor lui și ale partidului comunist. Cînd aproape să ne dăm duhul i-am despărțit lui duhul de trupul pe care l-am astrucat sub beton. Glasnost (în rusește — transparență) a fost realizată „în toate domeniile” cu mijloace moderne. Transparența, ca mărime vectorială, era asigurată din-spre el prin securizare.

• O cucușă despre un bărbat: Îl doare de Europa și el e cu bronșita!

• Kitschul și impostura comunistă ne împodobesc universul urban. La ieșirea din-spre clădirea municipiului din pasajul subteran Boulevard, sînt câteva ornamente ceramice. La loc central tronează STEMA ȚĂRII: „brazii, schele de țitei / munții înalți iar peste ei / soarele măreț s-a ratat / asta-i stema țării, iată / iar steluța cea de sus / oare ce-o avea de sus / socialismul spune ea / se clădește-n țara mea.” Ce face primăria? E sub nasul ei? Mie nu-mi miroase bine.

• SRI-ul este o instituție nou-nouță. Securității au fost lăsați la Vatră. Transparența este desăvîrșită: Geam securizat.

I.U.

Pr I. BUTA

Epigrame

Noile magazine:

Licitează prin noi „țicuri”. Nu mai avem prăvălii: Ci doar SHOP-uri și BOUTIQUE-uri „Preșulite” prin... chirii...

Europa ex-comunistă:

Europa noastră nu-i: Decît cea din Est. Nu o vindem — n-avem cui Și n-avem nici... rest...

Efectul emanației:

Europa, în televiziore, Iar ne-a văzut terorizați: De o „emanație” din floare... Și cu apă rece... îmbătați...

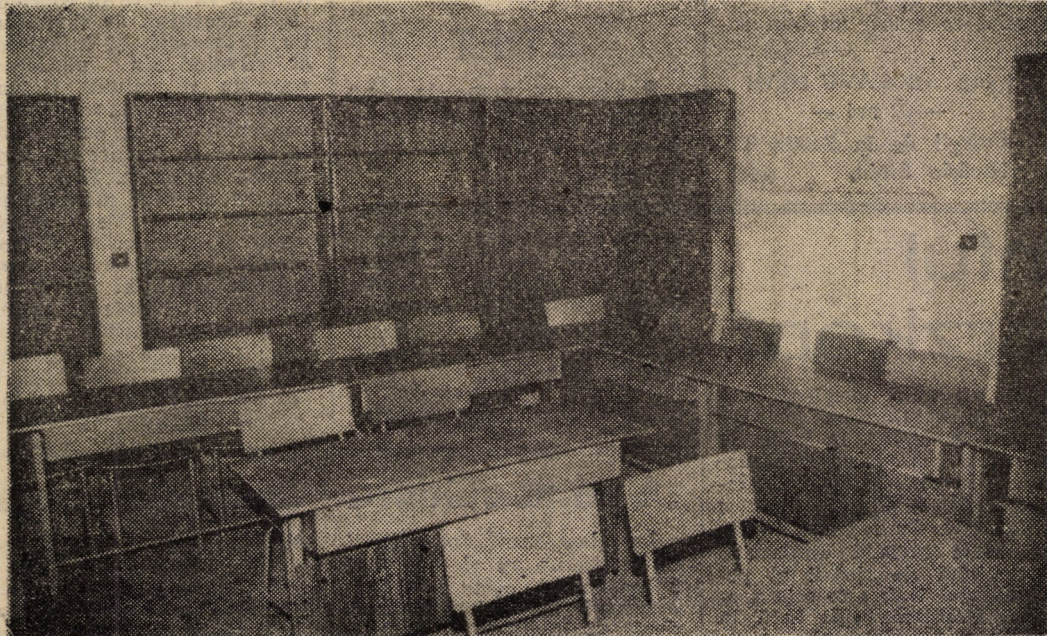
Turistul român:

Turist, cum să pleci în lume, Cu pașaport eliberat??! Cînd totu e „gîndit” anume: Doar să-l păstrezi... privatizat!...

Protecția socială:

Pe piața „liberalizată”, „Turist prin viață”, iată-te din nou! Cu bișnița legalizată, Protecția-i doar... zîmbete cadou...

Cornel Popa — Mediaș

Biblioteca a noului sediu ocupat de Facultatea de Istorie-Antropologie.

Promisiuni, speranțe, deziluzii (II)

Fiecare zonă (județ, oraș, cartier, întreprindere etc.) pare uitată... lăsată în voia sorților...

1. Într-o perioadă prelungită de secetă, orașul nostru suferă, mai mult decît unele orașe din cîmpie, din cauza lipsei de apă (rece, caldă). Dar să nu uităm că Sibiuul a avut probleme cu apa și înainte de această secetă și nu s-au luat măsuri eficiente.

M-am adresat de mai multe ori redacțiilor ziarelor locale și primăriei orașului, pe această temă, indicînd unele cauze și propuneri de rezolvare. Ultima dată am făcut-o în perioada octombrie-noiembrie 1990 (?); în ziarul „Dimineața” din 14.11.1990, s-au dat doar cîteva fragmente din păreri-propunerile mele. Ori, cum, în presă au fost prezentate și alte păreri-propuneri dar este grav că nimic nu s-a rezolvat.

Reamintesc faptul că printr-un oficiu de mărimea (grosimea) unui creion, într-o conductă se pierd lunar aproximativ 160 tone de apă. Și cîte asemenea pierderi sînt în orașul nostru...

Am acasă o colecție (incompletă) de ziare Dimineața-Radical, Tribuna, cu aproximativ 25 de articole pe tema apei, a lipsei de apă în Sibiu. Presa și cetățenii și-au făcut datoria. Dar cei implicați în „problema apei” și cei ce conduc gospodărirea orașului n-au reușit să rezolve problema. Nimic concret nu s-a făcut sau nimic din ceea ce s-a făcut nu dă rezultate concrete.

Pașcanu VALER

MORALA CREȘTINĂ (V)

— Porunca a cincea din Decalog —

Seria a doua din cele zece porunci, cu privire la iubirea aproapelui, începe cu porunca a cincea.

Această poruncă se referă la cinstirea părinților, considerați cei mai apropiați de fiii și fiicele lor, ca unii ce le dau viață, îi cresc și se bucură — după formare — de succesele lor între oameni.

1. Descrierea poruncii a cincea.

În realitatea ei, această poruncă se prezintă în mod imperativ de prezent și condițional de viitor. Ea spune în conținutul ei: „Cinstește pe tatăl tău și pe mama ta, ca să-ți fie bine și să trăiești ani mulți pe pămîntul pe care Domnul Dumnezeu ți-l va da ție” (Ieșirea, 20, 12).

Imperativul acestei porunci dată de Dumnezeu oamenilor din toate timpurile obligă cinstirea tatălui pentru multele sale ostenele de zi și noapte, prin care aduce și oferă copiilor pîinea, haina și celelalte bunuri de trai pentru creștere din vremea prunciei pînă în zilele căsătoriei. Mama se cere cinstită pentru jertfa ei de aducere a odraslei-om în lume, pentru faptul că așterne pătutul, așează masa și spală farfuria de trei ori pe zi. Cînd copilul e înfierbîntat de boală, mama priveghează nopți de-a rîndul lingă căpătîiul de cărucior, de leagăn sau de alt fel de așternut, pe care suferă cea mai scumpă ființă a ei! După noapte de iarnă pleacă prin viscol la medic și îi caută sănătatea spre astîmpărarea durerii inimii sale de ma-

mă! Iată motive de cinstire a mamei!

Condiționalul acestei porunci se vede într-o promisiune de viitor a răsplătirii lui Dumnezeu prin viață trăită „mulți ani” și, pentru ajungerea în cinstirea urmașilor pe pămînt.

2. Realitatea contemporană

În mod afirmativ — spre onoarea lor — majoritatea fiilor și a fiicelor se îngrijesc de părinți la vremea bătrînețelor. Unii se văd toiege de sprijin, alții făcători de bucurii pentru cei ce au nevoie de fericire la apusul vieții lor.

În mod contrariu sînt și unii care uită de părinți, spre rușinea lor în fața lumii. Unii — după creștere și căsătorie — obligă pe bunici la creșterea nepoților. Alții nu țin seama de „inima bună” a celor ce s-au bucurat de venirea lor între cei vii, își due părinții pe patul de azile, unde cei internați, cu simțăminte urîte față de viață, așteaptă moartea cu „inimă rea”. Unii părinți au amărăciune sufletească la certurile dintre frați, alții primesc muștrări de la moștenitorii celor strînse de ei în viață, cînd unul lăcomeste mai mult decît celălalt la bunurile materiale.

Iată, de ce, necistirea părinților e vrednică de condamnare!

Sfaturi biblice pentru împlinirea poruncii a cincea.

„Cununa bătrînilor sînt nepoții, iar mărirea fiilor sînt părinții lor” (Pilde, 17, 6).

„Ochiul care își bată joc de părintele său și nu ia în sea-

PIERDERI

● Pierdut ciine rasa „Caniche”, negru — lătos, în zona Gării. Telefon 441 79 sau 2 23 58. Recompensă. (3025)

● Pierdut buletin de identitate și certificat de naștere pe numele PETRU VASILE. Le declar nule. (3030)

VINZARI-CUMPĂRARI

● Vind magnetofon Majak 205 și 10 benzi ORWO. Telefon 3 85 95, după ora 17.

● Vind mărci și forinți. Telefon 7 24 53. (3011)

● Vind televizor color Philips cu telecomandă. Informații după ora 17. Telefon 2 32 83. (3012)

● Vind două fotolii simple, stare foarte bună. Telefon 1 11 60. (3029)

Vind înscriere Dacia 1310 din septembrie 1989. Preț: 85 000 lei. Telefon 1 18 60. (3032)

Cumpăr foarte urgent medicamente: Enova, S. Brausetabletten, Calcipot Tabletten sau Magnezium Verla și Calciu Sandoz. (3031)

Mica publicitate

● Cumpăr Video, nou. Telefon 4 61 56, între orele 17 și 19. (3037)

DIVERSE

● Preiau contract apartament. Recompensă 100 000 lei. Telefon 3 98 31. (3036)

● Schimb autoturism cu apartament 2—3 camere. Telefon 3 15 19. (3036)

● PERSOANĂ AUTORIZATĂ întocmește documentația necesară pentru privatizare și acordă relații competente în legătură cu aceasta. Informații: Telefon 4 64 34 Sibiu. (3033)

Zugrav particular execut lucrări simple și în calciu, cu materialul meu sau al clientului. Cumpăr zahăr. Telefon: 1 54 18. (3027)

ANIVERSARI

● Cind în grădina vieții înfloresc al 35-lea ghiocel, urăm dragei noastre mame căldurosul „La mulți ani”. Crina și Nicu (3024)

● Cele mai gingașe flori, viață lungă și „La mulți ani” dragului nostru CĂTINĂȘ VASILE cu ocazia aniversării.

Sotia și copiii. (3035)

CONDOLEANȚE — DECESE

Regretăm trecerea în ne-ființă a celei care a fost

† ANA CIOLAN

— din Turnu Roșu —

Sîntem alături de familia îndoliată, în aceste momente grele. Pios omagiu și neștearsă amintire.

Comitetul de femei din Sebeșul de Jos. (M.P.)

● Cu durere în suflet anunțăm trecerea în ne-ființă a celui ce a fost un bun coleg,

† ing. GROZAVU IOAN

— 62 ani —

Colegii de la Secția Tăbăcării Sibiu. (3028)

FIRMA PARTICULARĂ „IOAN ȘI DAN”

angajează:

● chioșcari la unitățile din municipiul Sibiu. Relații la telefon 4 69 17.

COMUNICAT

Coboară Martie. Cu ghiocei, lumină și speranțe noi. Fie ca o primăvară veșnică să te însoțească mereu.

Lui RADU, din partea colegilor de redacție
21 RADICAL

STIFT

● Cine nu muncește, nu greșeste. Așa că, lăsați-i domnilor pe securiști să muncească.

Filiala Sibiu a Uniunii „Vatra Românească” nu va participa la nici una dintre cele două întruniri ale Comitetului Director, convocate la Brașov și, respectiv, Ploiești, în ziua de 2 martie, prin care există pericolul scindării Uniunii. Noi considerăm că vatra românească este una singură și că, prin urmare, nu pot exista două organizații care s-o reprezinte. Filiala noastră va activa în continuare ca organism de sine stătător, propunându-și îndeplinirea obiectivelor din platforma-program și statutul Uniunii, pentru afirmarea idealurilor poporului român, pentru înțelegere și conlucrare cu minoritățile naționale. Sîntem împotriva oricăror manevre politice în sinul „Vetrei Românești” și considerăm că organizația — cuprinzînd membri de orientări și opțiuni diferite — trebuie să rămînă în afara și deasupra intereselor personale sau de grup.

COMITETUL DIRECTOR
al Filialei Sibiu a Uniunii „Vatra Românească”

Triumful
lui Schwarzkopf

Kuweit City — 28 febr. 1991 — Ploaia torențială de joi, fumul de la 500 puturi incendiate, cerul întunecat, n-au putut stăvilii valul de bucurie al kuweitienilor eliberați după 100 ore de război terestru. Promisiunea lui Bush și a comandantului Forțelor Aliate — Schwarzkopf — că va fi un război scurt, s-a adeverit și se înscrie în analele războaielor moderne, ca fiind cel mai scurt. „Mama tuturor războaielor”, cum a fost numită această luptă de Hussein s-a dovedit a fi „mama tuturor înfrîngerilor”. Concepția de război a liderului irakian a fost spulberată de tactica generalului Schwarzkopf. Implantînd în Kuweit ca într-o cetate medievală, 42 de divizii, 4 000 de tancuri, 500 000 de soldați, Saddam s-a trezit cu forțele aliate intrate prin Irak, izolîndu-i grosul armatei ca într-un clește. Superioritatea netă a tehnologiei militare occidentale și-a spus cuvîntul în fața armamentului sovietic din înzestrarea irakiană. Mareșalul Iazov (min. apărării sovietic) remarcă joi la Moscova: „rezultatul războiului din Golf silește armata noastră

să-și revizuiască întreg sistemul de apărare antiaeriană, pentru a înlătura unele puncte slabe”. Într-o conferință de presă, la Riad, generalul R. Neal a arătat că americanii au: 79 morți, 56 dispăruți, 13 luați prizonieri. Aliații au pierdut 45 de avioane (36 în luptă, 9 în accidente tehnice) în timp ce Irakul a pierdut 97 avioane. Din alte surse aliate s-a comunicat că numărul real al prizonierilor irakieni este de 175 000, dublu față de cit era pînă acum. Departe de realitate, după tiparele binecunoscute ale totalitarismului, Radio Bagdad a transmis cîntece patriotice care-l slăveau pe Hussein și „victoria” obținută. Cu toate acestea pe străzile Bagdadului, trupe de securitate (organizate pe 5 servicii) după model STASI din fosta R. Germană au deschis focul asupra unor mase revoltate. Numai un comandant care a suferit de sete și de foame și a stat în bătaia gloanțelor, iubit de mase, ar putea în prezent să fie o alternativă la conducerea noului Irak. Crucea Roșie Internațională a donat, printr-un gest de omenie o instalație de purificare a apei, în valoare de 700 000 dolari pentru Bagdad. Secretarul de stat american Baker începe miercură vitoare un turneu în Arabia Saudită, Israel, Egipt, Siria, Turcia și URSS. Va fi prima vizită de la preluarea funcției în Israel. Președintele israelian Herzog a declarat: „Răz-

boiul nu va fi terminat pînă cînd la conducerea Irakului se află Saddam”. În Israel se consideră că pericolul războiului din răsărit (Siria, Iordania, Irak) a dispărut pentru cîțiva ani. Cu marina distrusă, forța aeriană diminuată, potențialul de război al periculosului Irak este scăzut acum. Probleme sînt încă în privința terorismului arab. Astfel joi a avut loc la Ierusalim înmormîntarea unui student evreu de la institutul Rabinic, asasinat de teroriști. La funeraliile acestuia a participat și ministrul poliției, Romi Milo.

FLASH

● Vasil Bilak și alți 7 foști demnitari comuniști cehoslovaci au fost puși sub acuzare, la Praga. ● Albania, singura țară fără mașini participante a aprobat joi, o lege care permite în sfîrșit acest lucru. Pe de altă parte, la Tirana a început procesul a 74 persoane acuzate de încălcarea protecției bunurilor istorice adică a celor care au participat la doborîrea statului lui Enver Hodja ● România duce tratative pentru încheierea unui acord militar cu

La feminin. Avînd un aer de mister, este tipul femeii pe care bărbații o omoară sau pentru care se omoară. Corpul sinuos este sexy. Citeodată de o frumusețe ce-ți taie răsufierea. Alteleori, urite

„A venit căldura — cade dictatura”

La chemarea „Solidarității universitare” au răspuns ieri 1 martie a.c. peste 7 000 bucureșteni în majoritate studenți și intelectuali, demonstrînd printr-un marș — împotriva violenței manifestate asupra intelectualilor — care a urmat traseul: P-ța Operei, P-ța Universității, P-ța Victoriei. Între cei agresați în ultima vreme s-a aflat Banu Rădulescu, redactor șef al publicației „Memoria” aparținînd Uniunii Scriitorilor, care a publicat dezvăluiri despre evenimentele din decembrie '89 și cunoscutul elenist Petru Creția, eminescolog de primă mărime, profesor asociat al catedrei filologie din Universitatea bucureșteană. În protestul adresat Guvernului și citit în P-ța Victoriei, Emil Constantinescu, prorectorul Universității din București a afirmat că violența suferită de P. Creția lovește întreaga comunitate universitară din țară, fiind o „agresiune împotriva culturii însăși”. De asemenea, se arată în protest

Academia de Artă Teatrală a suferit în ultimele luni, nu mai puțin de șapte atacuri „teroriste” (n.n. fiind incendiată săptămîna trecută simultan în mai multe părți ale clădirii).

În fața acestor acte, care nu sînt nicidecum reacții „spontane ale unor fanatici”, Guvernul păstrează o „tăcere intolérabilă”. S-a cerut primului ministru o luare de poziție fermă concretizată prin aducerea în fața justiției a celor vinovați. De-a lungul marșului s-a scandat: „Fără violență!”, „Ilescu mincinos — jos! jos! jos!”, „Jos guvernul comunist”, „Nu! violenței împotriva intelectualilor”.

La sfîrșitul mitingului, ora 17, a fost lansată o nouă lozincă: „A venit căldura — cade dictatura”.

Simultan cu demonstrația din P-ța Victoriei a avut loc, la sediul Guvernului, Conferința de presă a reprezentanților Consiliului European. De la corespondentul nostru din București Liviu TIPURITĂ

Scorpionul

24 octombrie — 22 noiembrie

cărora li se cunosc o mulțime de amănți, și care, datorită personalității puternice reușesc cu ușurință să-și zdrobească pe cei care n-au nimic în cap. Suferă de necazuri sexuale: echilibru hormonal prost, inflamații, hemoragii. De o rezistență ieșită din comun, chiar bolnavă fiind, nu cedează. Neuranaliștii o ajută cel mai bine să devină conștientă de agresivitatea sa. Trebuie să evite ființele tip vampir, cei care vin să se regenereze lângă ea, lăsînd-o apoi deprimată, chiar epuizată. Trebuie să fugă de sinucigași, de ființele neliniștite, care riscă să trezească în ea impulsurile cele mai negative. Să evite experiențele oculte, drogul, alcoolul în doză mare, tot ce-i poate fisura carapacea și poate face să urce la suprafață veninul. Există în acest sens o forță auto distrugătoare ce acționează în ciuda oricărei logici. Această forță trebuie în primul rînd stăpînită dacă vrem

să evităm boala, accidentul sau eșecul afectiv. Are caracter și personalitate. Nu acceptă calea de mijloc: dușmanii sînt dușmani și prietenii prieteni. Își impune voința aproape fără să remarce. Îi place să seducă, dar nu încercînd să se facă iubită; ai impresia că încearcă să-și procure încă un sclav. Chiar atunci cînd e extrem de sinceră te întrebi dacă nu se pregătește un raport de forțe. Inteligență, cu judecată penetrantă, descoperă dincolo de fapte și cuvinte adevărul, detectează cu ușurință minciuna. Știe să păstreze secretul, are mult curaj, nu se încurcă cu scrupulele, este dificil de cunoscut. Are nevoie de dificultăți, de obstacole. Deseori solicitată de fotografi, acceptă să fie model dar nu suportă să fie tratată ca obiect. Iubește cu pasiune, cel iubit de ea nu va mai găsi niciunde așa ceva, oricare altă dragoste i se va părea fadă. Dacă întîlnește un bărbat demn de ea, îl va sprijini, îl va însoți, fiindu-i o tovarășă excepțională. Cu virsta îi va mai scăde agresivitatea.

— STAR —

FEMINA

ORIZONTAL: 1—12) 24 nume și diminutiv-feminine.

VERTICAL: 1) Scoate-o din foc! — Nesățios — Sculptor francez (1839—1907). 2) Gîndire justă — Scriitor german (1781—1831), autorul unor „Povești bizare”. 3) Culturi de orez — Dragoste... la antipod! 4) „Fecioara cu ochii sprintari...” — Mumie (fig.). 5) Conținutul unui penar! — Sufix cu sensul de „bărbat” sau „om” — Silicat hidratat de magneziu. 6) Nea! — Declanșează sau oprește un mecanism — Măsură agrară. 7) Sarcină (reg.) — Un șir de verigi. 8) Femei din „Lumea Nouă” — Coș gol! 9) Infinitiv... cu indicații — Literatură pe scurt! 10) Epoci — Mari proprietari de nave. 11) Una care îți poartă numele — Indicator de direcție — Nicu s-a încurcat! 12) Istria! — Bună pen-

tru scris alb pe negru! — Pronume feminine. Dictionar: AMY, ENA, MEN, TAR, IUCN. George MARINĂ

